

Matkapäiväkirja lomaltani Kreikan saaristossa

Alkusanat

Rakas päiväkirja!

Vihdoin oli minunkin vuoroni vaihtaa vapaalle. Tänä vuonna olen päättänyt matkustaa Kreikan saaristoon. On todella ihanaa elää kuin vapaa lintu ja matkustaa Kreikan saarivaltiossa. Aion löhötä rannoilla, syödä hyvin ja tutkia pienten kaupunkien ja kylien kujia ja raitteja. Ehkäpä saan tilaisuuden nähdä delfiinejä purjehtiessani saarelta toiselle. Olen kuullut, että niitä on runsaasti Kreikan saaristossa.

Ensimmäistä kertaa elämässäni olen uskaltanut lähteä yksin matkalle. Reissusta tulee varmasti melkoinen elämys. Monet ovat kysyneet, enkö pelkää tuntevani itseäni yksinäiseksi. En oikein usko siihen, että tulen kököttämään yksikseni päivät pitkät. Toivon tapaavani matkallani monia mielenkiintoisia ihmisiä.

Matkasuunnitelmani on seuraava:

Lento Ateenaan
Yöpyminen Ateenassa
Lähtö saaristoon
Yöpyminen Ateenassa ennen kotimatkaa
Lento kotiin

En ole vielä päättänyt, millä saarilla aion vieraila. Ehdin varmasti muuttaa mieltäni monta kertaa ennen lähtöä.

Päiväkirja - 1. päivä

Rakas päiväkirja!

Istun tuhruisessa hotellihuoneessa keskellä Ateenaa. Saavuin hotelliin vain noin tunti sitten ja kello on vähän yli neljä iltapäivällä. Kaupungin ruuhka-aika on pahimmillaan. Meteli ulkona on korviava huumaava. On niin kuuma, että ikkunat on avattava selkosen selälleen. Hotellin portieri kertoi, että Ateenassa tuskaillaan erityisen kuumien helleaallojen kourissa vähintään kerran tai kahdesti kesässä. Olen tainnut saapua tänne juuri pahimpaan aikaan. Kävin juuri suihkussa, mutta hikipisarat helmeilevät jo otsallani.

Matka kesti muuten lähes koko päivän. Lento Ateenaan sujui kivuttomasti, vaikka koneen lähtö viivästyi puolisen tuntia. Ajoin lentokentältä keskustaan taksilla. Se oli melkoinen kokemus. Kuski sompaili kuin mieletön kaupungin kapeilla kujilla. Huomenna matka jatkuu satamaan ja ensimmäiselle purjehdusretkelle.

Päiväkirja - 2. päivä

Rakas päiväkirja!

Haluan olla vapaa tekemään lomamatkallani yllättäviäkin päätöksiä. En tahtonut matkustaa kahta viikkoa tavallisen seuramatkaturistin tavoin. Siksi en ole suunnitellut etukäteen, millä saarilla aion vieraila lomallani. Tänä aamuna ostin laivalipun Naxokseen. Matkustustapani on aika impulsiivinen.

Laiva Naxokseen purjehti Ateenan satamasta kello 10:00. Matka oli suurenmoinen! Olin toki lukenut, miten kauniin sininen meri on Kreikan saaristossa, mutta arvelin matkaesitteiden kaunistavan todellisuutta. Nyt olen kuitenkin nähnyt omin silmin, miten ihmeellisen turkoosinsininen meri on näillä leveysasteilla. Merenpohja näkyy selvästi jopa 15-20 metrin syvyydessä. Se on melkoinen kokemus meille pohjoismaalaisille, jotka olemme tottuneet tummiin sisäjärviimme ja savipohjaisiin merenlahtiimme. Keskustelin erään laivan kreikkalaisin matruusin kanssa, joka kertoi meren erikoisen värin johtuvan alueen valo-olosuhteista. Hän varoitti minua kuitenkin myös luulemasta, että vesi olisi puhdasta, vaikka pohja näkyikin niin selvästi.

Saavuin Naxokseen keskipäivän aikaan. Laivalaiturilla meitä odotti melkoinen joukko eukkoja, jotka yrittivät kaapata meitä pensionaatteihin ja hotelleihin. Minun onnistui tunkeutua sankan väkijoukon läpi. Onnekseni löysin pienen, rauhallisen leirintäalueen aivan meren ääreltä. Täällä aion viettää todellista rantalomaa seuraavien parin päivän ajan.

Päiväkirja - 3. päivä

Rakas päiväkirja!

Nukuin yöni kehnosti, koska ilmapatjani puhkesi. Selkääni särkee, koska jouduin pystyttämään telttani kiviselle maalle. Jouduin siis ensimmäiseksi ostamaan uuden patjan. Se ei ollut vaikeaa, sillä saarelta löytyy kaikkea, mitä turistit tarvitsevat. Turismilla on etunsa ja haittansa. Ilmapatja oli helppo löytää, mutta suuri osa saaresta vaikuttaa enemmän tai vähemmän turismin pilaamalta.

Loppupäiväni vietin leirintäalueen ihanalla rannalla. Vesi oli uskomattoman lämmintä ja aurinko paahtoi pilvettömältä taivaalta. Auringossa oli ihanaa loikoilla, mutta keskipäivän ja kello kolmen välillä aurinko paahtoi liian kuumasti. Onneksi rannalla oli muutamia tavernoja. Taverna on eräänlainen rantabaari, joita kreikkalaiset pystyttävät kaikille rannoille. Tavernasta voi ostaa kylmää juotavaa, jäätelöä ja erilaisia kreikkalaisia lounasannoksia. Keskipäivän kuumuus ajoi minutkin tavernan aurinkovarjojen alle nauttimaan salaattia ja kylmistä juomista. Illalla käyskentelin rannalla katsomassa auringonlaskua. Kreikassa se kestää vain muutaman minuutin, mutta on sitäkin intensiivimpi kokemus: taivas loistaa väripaletin kaikissa väreissä.

Päiväkirja - 4. päivä

Rakas päiväkirja!

Vietin suuren osan päivästä hiekkarannalla. Hiekka ja vesi ovat ihana yhdistelmä, mutta rantaelämä alkaa jo vähän kyllästyttää. Aion jatkaa matkaani uudelle saarelle jo huomenna.

Kreikan saaristossa on helppo "hyppiä" saarelta toiselle. Sen kuin vain tassuttelee satamaan ja ostaa lipun seuraavaan laivaan. Matka kestää parisen tuntia. Olen jo tavannut monia, jotka matkustavat samalla tavalla kuin minäkin. Tänään tapasin Lindan ja Agnetha, kaksi ruotsalaistyttöä, jotka hekin olivat lomamatkalla. He kertoivat purjehtivansa Santorinille huomenna ja pyysivät minua liittymään seuraansa. Luulen, että otan tarjouksen vastaan.

Päiväkirja - 5. päivä

Rakas päiväkirja!

Sanottu ja tehty. Tänään matkustin Lindan ja Agnethan kanssa Santorinin saarelle. Pelkästään purjehdus oli mahtava elämys. Kun laiva lähestyy Sanorinin satamaa, meidän oli vaikea uskoa silmiämme. Saari on syntynyt tulivuorenpurkauksessa tuhansia vuosia sitten. Se muistuttaa vanhaa sammunutta tulivuorta jyrkkine, korkeine kallioineen, joiden keskellä on valtava kraatteri. Kraatterin keskellä on pieni vedenpinnan yläpuolelle kurkottava saari sillä kohtaa, josta tulivuori aikoinaan purkautui.

Santorinin satama sijaitsee kraatterissa. Yllätys oli melkoinen, kun purjehdimme kapean aukon kautta meriveden täyttämään kraatteriin, joka on varmasti 20 jalkapallokentän kokoinen. Saaren kallioseinämät kohoavat laivan ympärillä useiden satojen metrien korkeuteen.

Kun laiva oli saapunut satamaan, matkustajat ja matkatavarat kuljetettiin aaseilla jyrkkiin kallioseinämiin hakattuja polkuja pitkin Santorinin kaupunkiin. Vaelsimme vielä parin kilometrin verran, ennen kuin saavuimme paikkaan, johon päätin pystyttää telttani. Tytöt jatkoivat matkaansa saaren toisella puolella sijaitsevalle leirintäalueelle.